

til at hemmeligholde, at man har iværksat en undersøgelse, eller at politiet er underrettet.

Bestemmelsens stk. 3 giver politiet mulighed for at indhente de for efterforskningen nødvendige oplysninger. Undladelse af at efterkomme politiets anmodning er strafbelagt. Politiets indhentelse af oplysninger kræver ikke forudgående retskendelse. Politiets krav om udlevering af dokumenter og lignende vil derimod efter retsplejelovens ordning kunne forudsætte retskendelse. Som følge heraf bestemmes det i stk. 3, at heller ikke sådanne anmodninger forudsætter retskendelse. Baggrunden herfor er, at sådan indgreb er hastende, og at kunden ikke må underrettes om, at virksomheden har indberettet en forestående eller gennemført transaktion til politiet. Det vil derfor være uhensigtsmæssigt, såfremt endnu en myndighed skal inddrages i den sårbare fase af efterforskningen, idet øjemedet med denne bl.a. af tidsmæssige grunde således let kan forpildes.

Det forudsættes, at der etableres en central politimyndighed, der kan modtage indberetninger efter bestemmelserne i §§ 10 og 11. Der er endnu ikke truffet beslutning om etablering af denne organisation, men Justitsministeriet vil – når der er indhentet de fornødne erfaringer med loven – og efter indstilling fra politi og anklagemyndighed etablerede organisationen og give meddelelse herom til bl.a. de af loven omfattede institutioner, med nærmere angivelse af, hvorledes og hvortil indberetning skal gives.

Til § 11

Det foreslås, at Finanstilsynet ligeledes omfattes af indberetningspligten til politiet, idet tilsynet ved kontrolbesøg i de finansielle institutioner eller på anden vis kan få kendskab til forhold, der kan have tilknytning til hvidvaskning både i det enkelte institut, men også ved at sammenholde engagementer i øvrige institutioner.

Til § 12

Efter gældende ret har de af § 1 omfattede virksomheder tavshedspligt om kundeforhold. Her kan bl.a. nævnes bestemmelserne i bank- og sparekasselovens § 54, realkreditlovens § 101, lov om visse kreditinstitutter § 6, og lov om forsikringsvirksomhed §

258. Denne tavshedspligt er præciseret i forslagets stk. 1.

Stk. 2 fastslår, at de oplysninger, der videregives til politiet ikke betragtes som en tilsidesættelse af den tavshedspligt, der måtte være fastsat i lovgivning, i medfør af lov eller i henhold til kontrakt mellem virksomheden og den ansatte. Det grundlæggende hensyn til fortrolighedsforholdet mellem virksomheden og kunden er søgt opvejet overfor hensynet til bekæmpelse af hvidvasknings-kriminalitet. Den foreslåede specifikke undtagelse fra tavshedspligten er beskeden sammenlignet med det formål, lovforslaget tilsigter at opfylde.

Af afgørende betydning for opfyldelsen af formålet er endvidere, at sådanne oplysninger videregivet i god tro ikke påfører de ansatte et retligt ansvar.

Bestemmelsen i stk. 3 understreger, at tilsynslovgivningens særlige tavshedsbestemmelser gælder for de i Finanstilsynet ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne. Der tænkes her bl.a. på bank- og sparekasselovens § 50a, lov om forsikringsvirksomhed § 240, stk. 4 og realkreditlovens § 98. Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Til § 13

Det er efter direktivet om hvidvaskning af penge en forudsætning, at medlemsstaterne fastsætter sanktioner til sikring af anvendelsen af direktivets bestemmelser.

Forslaget indeholder derfor i stk. 1 en strafbestemmelse om bøde ved overtrædelse af de pligter, der er fastlagt i loven.

Til § 14

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1993, da direktivet skal være gennemført senest denne dato.

For så vidt angår forpligtelsen til formelt at udarbejde interne regler, uddannelses- og instruktionsprogrammer efter forslagets § 3, foreslås ikrafttræden dog fastsat til 1. marts 1993.